

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízдила a soudců JUDr. Brigity Chrástilové, Mgr. et Bc. et Ing. Radovana Havelce, JUDr. Milady Tomkové a JUDr. Ludmily Valentové v právní věci **žalobce: D. A. C. S.**, zastoupen Mgr. Jiřím Brožem, advokátem, se sídlem Dykova 17, Praha 10, proti **žalovanému: Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného č. j. OAM - 1070/VL - 10 - 04 - 2005 ze dne 21. 6. 2005, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě č. j. 65 Az 226/2005 - 25 ze dne 19. 5. 2006,

takto:

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Ustanovenému zástupci žalobce, Mgr. Jiřímu Brožovi, **se přiznává** na odměně za zastupování a náhradě hotových výdajů včetně částky daně z přidané hodnoty částka ve výši 5712 Kč, která je splatná do 60 dnů od právní moci tohoto usnesení z účtu Nejvyššího správního soudu.

Odůvodnění:

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) brojí včasnou kasační stížností proti shora označenému usnesení krajského soudu, kterým bylo zastaveno řízení o jeho žalobě proti rozhodnutí žalovaného, jímž nebyl stěžovateli udělen azyl podle ustanovení § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění účinném ke dni rozhodování žalovaného, a nebyly na něj vztaženy ani překážky vycestování podle ustanovení § 91 téhož zákona.

Kasační stížnost podal účastník řízení, z něhož napadené rozhodnutí krajského soudu vzešlo (§ 102 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, dále jen „s. ř. s.“), byla podána včas (§ 106 odst. 2 s. ř. s.). Stěžovatel v kasační stížnosti uplatňuje důvod kasační stížnosti podle ustanovení § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. Konkrétně totiž tvrdí, že krajský soud nezákonně zastavil řízení o žalobě, neboť stěžovatel sice svou žalobu vzal zpět, učinil tak ovšem v omylu, který pramenil z nesprávných informací. Tento omyl byl podle stěžovatele způsoben především neznalostí českého jazyka a českého právního řádu.

S ohledem na uplatněný kasační důvod považuje Nejvyšší správní soud kasační stížnost za přípustnou.

Po konstatování přípustnosti kasační stížnosti se Nejvyšší správní soud ve smyslu ustanovení § 104a s. ř. s. zabýval otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Pokud by tomu tak nebylo, musela by být podle citovaného ustanovení odmítnuta jako nepřijatelná. Zákonný pojem „přesah vlastních zájmů stěžovatele“, který je podmínkou přijatelnosti kasační stížnosti, představuje typický neurčitý právní pojem, jehož výklad provedl Nejvyšší správní soud již ve svém usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39. O přijatelnou kasační stížnost se podle tohoto usnesení může jednat v následujících typových případech:

- 1) Kasační stížnost se dotýká *právních otázek, které dosud nebyly vůbec či nebyly plně řešeny judikaturou Nejvyššího správního soudu.*
- 2) Kasační stížnost se týká *právních otázek, které jsou dosavadní judikaturou řešeny rozdílně.* Rozdílnost v judikatuře přitom může vyvstat na úrovni krajských soudů i v rámci Nejvyššího správního soudu.
- 3) Kasační stížnost bude přijatelná pro potřebu učinit *judikatorní odklon*, tj. Nejvyšší správní soud ve výjimečných a odůvodněných případech sezná, že je namístě změnit výklad určité právní otázky, řešené dosud správními soudy jednotně.
- 4) Další případ přijatelnosti kasační stížnosti bude dán tehdy, pokud by bylo v napadeném rozhodnutí krajského soudu shledáno *zásadní pochybení, které mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele.*

O zásadní právní pochybení se v konkrétním případě může jednat především tehdy, pokud:

- a) Krajský soud ve svém rozhodnutí *nerespektoval ustálenou a jasnou soudní judikaturu* a nelze navíc vyloučit, že k tomuto nerespektování nebude docházet i v budoucnu.
- b) Krajský soud *v jednotlivém případě hrubě pochybil* při výkladu hmotného či procesního práva.

Po posouzení předložené kasační stížnosti z hlediska výše naznačených kritérií Nejvyšší správní soud konstatuje, že stěžovatel argumentuje, jak shora uvedeno, kasačním důvodem zakotvenými v ustanovení § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. a namítá, že usnesení krajského soudu o zastavení řízení je nezákonné, neboť stěžovatel svůj procesní úkon (zpětvzetí žaloby), na jehož základě řízení krajský soud zastavil, učinil v omylu.

K tomuto důvodu kasační stížnosti může Nejvyšší správní soud pouze podotknout, že otázkou nezákonnosti zastavení řízení na základě procesního úkonu účastníka, který posléze tvrdí, že jednal v omylu, se zabýval již ve své předchozí judikatuře, která dává dostatečnou odpověď na stěžovatelovy námitky. Zejména budiž na tomto místě jmenován rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 8. 2006, č. j. 6 Azs 105/2006 - 53, (www.nssoud.cz), v němž Nejvyšší správní soud jasně konstatoval ve skutkově naprosto obdobném případě, že omyl v procesním úkonu nemá za řízení žádného významu, obšírněji se pak k omylu v procesním úkonu vyslovil též v rozsudku ze dne 10. 1. 2006, č. j. 6 Azs 310/2005 - 101, (www.nssoud.cz).

Ustálená a vnitřně jednotná judikatura Nejvyššího správního soudu poskytuje tedy dostatečnou odpověď na námitky podávané v kasační stížnosti a krajský soud se prima facie v napadeném usnesení neodchyluje od výkladu předmětných ustanovení podaného v citovaných rozhodnutích. Nejvyšší správní soud neshledal ani žádný jiný z výše vymezených důvodů pro přijetí kasační stížnosti k věcnému projednání. Za těchto okolností Nejvyšší správní soud konstatuje, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Shledal ji proto ve smyslu ustanovení § 104a s. ř. s. nepřijatelnou a odmítl ji.

O nákladech řízení rozhodl soud podle ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byl návrh odmítnut.

Stěžovateli byl pro řízení o kasační stížnosti usnesením Krajského soudu v Ostravě č. j. 65 Az 226/2005 - 36 ze dne 13. 9. 2006 ustanoven zástupcem advokát Mgr. Jiří Brož. Tomu Nejvyšší správní soud přiznal podle § 35 odst. 8 s. ř. s. odměnu ve výši 4800 Kč za dva úkony právní služby spočívající v první poradě s klientem včetně převzetí a přípravy zastoupení a sepisu podání ve věci samé podle ustanovení § 11 odst. 1 písm. b) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, ve znění ke dni provedení úkonu, společně s režijním paušálem podle § 13 odst. 3 téže vyhlášky. Protože je ustanovený advokát rovněž plátcem daně z přidané hodnoty, zvyšuje se tento nárok vůči státu o částku odpovídající dani, kterou je povinen z odměny za zastupování a z náhrad hotových výdajů odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty (§ 35 odst. 7 s. ř. s.). Tato částka činí 912 Kč. Ustanovenému zástupci se tedy přiznává odměna v celkové výši 5712 Kč. Pro zaplacení této částky soud stanovil přiměřenou lhůtu.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 12. dubna 2007

JUDr. Bohuslav Hnízdl
předseda senátu